

BROJ: 7M-U-3172-P-50-18/20-16-

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI *

..... dana 01-09-2020 20.....

..... u privitku. Primjeraka 1 Priloga

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 3 UsI-640/2020-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Fernanda Kirigina iz zastupanog po opunomoćenicima, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Vojko Braut i Petar Petrinić u Rijeci, Ivana Grohovca 1, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, 27. kolovoza 2020.,

presudije

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja Odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-657-P-50-18/20-08-17 od 5. rujna 2019.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Broj: 711-I-657-P-50-18/20-08-17 od 5. rujna 2019. u točki I. izreke utvrđeno je da je dužnosnik Fernando Kirigin, ovdje tužitelj, zamjenik gradonačelnika Grada Opatije do 12. lipnja 2017., stupanjem u radni odnos u ustanovi Županijska luka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, koja je u vrijeme kada je dužnosnik obnašao navedenu dužnost bila u poslovnom odnosu s Gradom Opatijom, unutar razdoblja od 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja navedene dužnosti, bez prethodne suglasnosti Povjerenstva, počinio povredu članka 20. stavka 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 57/15, u nastavku teksta Zakon) u svezi s člankom 20. stavkom 4. Zakona, dok je u točki II. izreke Odluke utvrđeno da će na temelju članka 20. stavka 5. Zakona tuženik o utvrđenoj povredi obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 5. rujna 2019., tužitelj je podnio tužbu, koja je kod ovog Suda zaprimljena 27. svibnja 2020. pod gore navedenim poslovnim brojem, a u kojoj je tužitelj u bitnome naveo da iz obrazloženja osporavane Odluke tuženika od 5. rujna 2019. proizlazi da tuženik uopće nije ocjenjivao je li se tužitelj zasnivanjem radnog odnosa s Županijskom lučkom upravom Opatija – Lovran – Mošćenička Draga (u nastavku teksta Lučka uprava) našao u sukobu interesa, već se samo ograničio isključivo na utvrđivanje objektivne okolnosti postojanja poslovnog odnosa između Grada Opatije i Lučke uprave te činjenice da tužitelj nije od tuženika zatražio suglasnost za zasnivanje tog radnog odnosa. Tužitelj smatra da je suprotno navedenom, u ovom slučaju tuženik bio dužan utvrditi

je li u konkretnom slučaju postojao sukob interesa, neovisno o tome je li postupak pokrenut na zahtjev tužitelja ili treće osobe i neovisno o tome je li tužitelj već stupio u radni odnos tvrdeći da je utvrđivanje da li u konkretnom slučaju postoji sukob interesa odlučna činjenica na kojoj se mora temeljiti Odluka tuženika. Stoga tužitelj smatra da tuženik u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu nije u potpunosti utvrdio činjenično stanje sukladno načelu utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, u nastavku teksta ZUP) i da je na takvo činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo kada je donio osporavanu Odluku te je pozivajući se na odredbu članka 20. stavka 1. Zakona, odredbu članka 49. Zakona i članka 54. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14) istaknuo da ne može tuženik donositi odluke kojima se ugrožava Ustavom zajamčeno pravo na rad bez da meritorno utvrdi stanje stvari, odnosno činjenicu je li tužitelj bio u sukobu interesa navodeći da ako nema sukoba interesa nema niti odgovornosti tužitelja; zbog čega da je i osporavana Odluka tuženika nezakonita. Nastavno, tužitelj je u tužbi naveo da nije zatražio mišljenje od tuženika za stupanje u radni odnos s Lučkom upravom iz više opravdanih razloga istaknuvši da nije bilo dovoljno vremena za traženje mišljenja tuženika koje sukladno članku 6. stavku 2. Zakona mišljenje daje u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva, kao i iz razloga da se prije nego li se javio na natječaj, telefonskim putem savjetovao s tadašnjim članovima Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa gospođom Brankom Lukačević-Gregić i gospodinom Borisom Spudićem koji su rekli da smatraju kako u ovom slučaju ne postoji sukob interesa, a čije saslušanje je tužitelj predložio u ovom upravnom sporu. Naposljetku, tužitelj je naveo da je Lučka uprava neprofitna ustanova čiji je osnivač Primorsko-goranska županija koja sav svoj vlastiti prihod nakon podmirenja troškova poslovanja u potpunosti vraća u održavanje i uređenje lučkog područja pa da nema profita, niti financijskog interesa osnivača, kao niti raspodjele viška dobiti, nema niti dividende, dok da Upravno vijeće Lučke uprave koje je tužitelja imenovalo ravnateljem je imenovano od strane osnivača nepunih mjesec dana prije natječaja i to u novom sastavu u odnosu na sastav u vrijeme kada je tužitelj obnašao dužnost zamjenika gradonačelnika, zbog čega da niti Grad Opatija nije mogao biti u poslovnom odnosu s Lučkom upravom kojoj je izmijenjeno tijelo koje njome upravlja, a niti da su postojali bilo kakvi odnosi između novog Upravnog vijeća i Grada Opatije. Pojasnio je, da nikada u svom mandatu zamjenika gradonačelnika nije sudjelovao u donošenju odluka vezanih uz financiranje Lučke uprave, jer da je takve odluke donosilo isključivo Gradsko vijeće na prijedlog gradonačelnika pa je tužitelj u tužbenom zahtjevu predložio da se poništi osporavana Odluka tuženika od 5. rujna 2019., sve uz nadoknadu troškova ovog upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 6. srpnja 2020. u bitnome naveo da u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u obrazloženju osporavane Odluke navodeći da je tuženik u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu utvrdio propust podnošenja zahtjeva od strane tužitelja za izdavanjem suglasnosti za zasnivanje navedenog radnog odnosa u Lučkoj upravi u situaciji postojanja predmetnog poslovnog odnosa i da se u tome sastoji povreda odredaba Zakona koje je počinio tužitelj. Istaknuo je, da tuženik nije utvrdio da bi tužitelj zasnivanjem radnog odnosa kod navedene pravne osobe bio u sukobu interesa, jer tuženik isto nije bio u prilici utvrđivati budući tužitelj od njega to nije niti zatražio, iako je to bio dužan učiniti. Iz tog razloga da se zakonska povreda na strani tužitelja sastoji u formalnom propustu traženja suglasnosti od strane tuženika sukladno članku 20. stavku 4. Zakona, odnosno u propustu postupanja tužitelja prilikom zasnivanja radnog odnosa kada postoji poslovni odnos u smislu članka 20. stavka 1. Zakona i time moguć sukob interesa. Stoga je tuženik predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 23. srpnja 2020. tužitelj je očitujući se na navode tuženika iz odgovora na tužbu ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, dok je tuženik u podnesku zaprimljenim kod ovog Suda putem e-maila i pošte 25. kolovoza 2020. i 26. kolovoza 2020. ostao u cijelosti kod navoda iznesenih u odgovoru na tužbu ispričavši izostanak sa zakazanog ročišta.

U ovom upravnom sporu 27. kolovoza 2020 održano je ročište za raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, a odsutnosti uredno pozvane službene osobe tuženika pa je opunomoćeniku tužitelja u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta ZUS) dana mogućnost izjasniti se o svim zahtjevima i navodima te činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu opunomoćenik tužitelja u cijelosti je ostao kod svih navoda iznesenih u tijeku upravnog spora, nakon čega su odbijeni dokazni prijedlozi tužitelja predloženi u tužbi, koji se odnose na saslušanje svjedoka Branke Lukačević-Gregić i Borisa Spudića, saslušanje tužitelja i predsjednika Upravnog vijeća Lučke uprave te pribave natječajne dokumentacije od Lučke uprave, jer izvođenje istih nije nužno niti odlučno za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu izveden je dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka te je rasprava zaključena.

Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka, utvrđeno je, da je tuženik 25. siječnja 2019. pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv ovdje tužitelja, kao zamjenika gradonačelnika Grada Opatije do 12. lipnja 2017. zbog moguće povrede članka 20. stavka 1. Zakona u svezi sa člankom 20. stavkom 4. Zakona, a koja proizlazi iz stupanja u radni odnos u ustanovi Županijska lučka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, unutar razdoblja od 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja dužnosti zamjenika gradonačelnika, bez prethodne suglasnosti tuženika, iako je u vrijeme obnašanja dužnosti zamjenika gradonačelnika Grada Opatije postojao poslovni odnos između Grada Opatije i navedene ustanove (Lučke uprave). Utvrđeno je, da je tužitelj obnašao dužnost zamjenika gradonačelnika Grada Opatije u mandatu 2013. do 2017. te da nije ponovno izabran na tu dužnost, a navedenu dužnost prestao je obnašati 12. lipnja 2017. Utvrđeno je, da je Županijska lučka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga dopisom od 3. travnja 2018. dostavila tuženiku dokumentaciju koja se odnosi na izbor ravnatelja te ustanove, a iz koje proizlazi da je Upravno vijeće Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga odlukom od 19. listopada 2017. raspisalo javni natječaj za imenovanje ravnatelja ustanove te da je predsjednik Upravnog vijeća ustanove Marin Starčić odlukom od 19. listopada 2017. imenovao natječajnu komisiju za provedbu javnog natječaja za imenovanje ravnatelja koju čine predsjednik Marin Starčić i dva člana, Damir Lovreković i Daria Perčić Petrečić. Utvrđeno je, da je Upravno vijeće Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga donijelo na sjednici održanoj 15. studenoga 2017. odluku o imenovanju ravnatelje ustanove koju je potpisao predsjednik Upravnog vijeća Marin Starčić, a kojom se ovdje tužitelj na razdoblje od četiri godine imenuje za ravnatelja Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, a odlukom o imenovanju ravnatelja utvrđuje se da će se tužitelju plaća utvrditi temeljem Pravilnika o plaćanja i materijalnim pravima zaposlenika, dok je dužnosnik Oleg Butković ministar mora, prometa i infrastrukture dao suglasnost 9. siječnja 2018. na navedeno imenovanje. Utvrđeno je, da je Statutom Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga koju je donijelo Upravno vijeće ustanove 22. prosinca 2014. propisano u članku 23. da ravnatelja ustanove imenuje Upravno vijeće uz suglasnost ministra na mandat

od četiri godine, na prijedlog natječajne komisije po provedenom javnom natječaju, a prema članku 19. Statuta ravnatelj zastupa ustanovu, organizira i vodi rad i poslovanje ustanove, dok prema članku 21. Statuta poduzima sve potrebne mjere radi pripreme za rad Upravnog vijeća, redovito izvještava Upravno vijeće o stanju u lukama, lučkim kapacitetima, stanju podgradnje i nadgradnje, priprema godišnji program rada i razvoja, financijski plan luka te predstavlja i zastupa ustanovu i obavlja druge poslove. Uvidom u sudski registar Trgovačkog suda u Rijeci utvrđeno je da je pod matičnim brojem subjekta 040148148 upisana ustanova Županijska luka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga te da je jedini osnivač iste ustanove Primorsko-goranska županija, a kao osoba ovlaštena za zastupanje ustanove naveden je ovdje tužitelj na temelju odluke od 15. studenoga 2017. i na razdoblje od četiri godine. Uvidom u dopis Grada Opatije od 19. ožujka 2018. utvrđeno je, da je tužitelj u obnašanju dužnosti zamjenika gradonačelnika Grada Opatije od 2013. do 2017. sudjelovao na sastancima kolegija gradonačelnika Grada Opatije, koji su činili gradonačelnik, zamjenici i pročelnici upravnih tijela i službi na kojima se između ostalog raspravljalo i odlučivalo o sufinanciranju radova na lučkom području kojim upravlja Županijska lučka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, a uz očitovanje Grada Opatije dostavljeni su ugovori koji potvrđuju postojanje poslovnog odnosa između Grada Opatije i Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga u razdoblju u kojem je ovdje tužitelj kao dužnosnik Fernando Kirigin obnašao dužnost zamjenika gradonačelnika Grada Opatije i to Ugovor o sufinanciranju radova na lučkom području - luka Ika, sklopljen 27. siječnja 2014. između Grada Opatije te Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, Ugovor o sufinanciranju radova na izgradnji gata za turističke brodove u luci Opatija sklopljen između istih stanaka 24. srpnja 2015. i Ugovor o sufinanciranju radova na lučkom području Grada Opatije od 21. travnja 2016. sklopljen između istih stranaka kojima se Grad Opatija obvezao sufinancirati ulaganja i radove pobliže opisane u navedenim Ugovorima. Utvrđeno je, da tužitelj nije u ime Grada Opatije potpisivao navedene Ugovore, već je to činio čelnik izvršne vlasti gradonačelnik Grada Opatije Ivo Dujmić, nakon čega je tuženik utvrdio zapošljavanje tužitelja u poslovnom subjektu Lučkoj upravi koji je za vrijeme obnašanja dužnosti bio u poslovnom odnosu s tijelom javne vlasti u kojem je tužitelj obnašao dužnost te s time povezani formalni propust da tužitelj pod opisanim okolnostima od tuženika zatraži suglasnost za zasnivanje radnog odnosa u Lučkoj upravi, nakon čega je i donesena ovdje osporavana Odluka tuženika 5. rujna 2019. u kojoj je u točki I. izreke utvrđeno da je tužitelj počinio povredu iz članka 20. stavka 1. Zakona u svezi s člankom 20. stavkom 4. Zakona, dok je u točki II. izreke Odluke određeno da će na temelju članka 20. stavka 5. Zakona tuženik po utvrđenoj povredi obavijestiti nadležno državno odvjetništvo. Utvrđeno je, da je osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika tužitelj pokrenuo upravni spor, koji je pred ovim Sudom vodi pod gore navedenim poslovnim brojem.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ovaj Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Odredbom članka 4. stavka 3. Zakona propisno je da poslovni odnos u smislu tog Zakona odnosi se na ugovore o javnoj nabavi, državne potpore i druge oblike stjecanja sredstava od tijela javne vlasti, na koncesije i ugovore javno-pravnog partnerstva, osim državnih potpora u slučaju elementarnih nepogoda.

Člankom 20. stavkom 1. Zakona propisano je da dužnosnik u roku od jedne godine nakon prestanka dužnosti ne smije prihvatiti imenovanje ili izbor ili sklopiti ugovor kojim stupa u radni odnos kod pravne osobe koja je za vrijeme obnašanja mandata dužnosnika bila u poslovnom odnosu ili kad u trenutku imenovanja, izbora ili sklapanja ugovora iz svih

okolnosti konkretnog slučaja jasno proizlazi da namjerava stupiti u poslovni odnos s tijelom u kojem je obnašao dužnost.

Odredbom stavka 4. istog članka Zakona propisano je da u slučaj iz stavka 1. tog članka Povjerenstvo može dužnosniku dati suglasnost na imenovanje, izbor ili sklapanje ugovora ukoliko iz okolnosti konkretnog slučaja proizlazi da ne postoji sukob interesa.

Naime, u predmetnom upravnom sporu nije sporno da je tužitelj bio zamjenik gradonačelnika Grada Opatije do 12. lipnja 2017., kao što nije sporno da je Upravno vijeće Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga na sjednici održanoj 15. studenoga 2017. donijelo odluku o imenovanju ravnatelja ustanove, ovdje tužitelja, kojom se tužitelj imenuje za ravnatelja Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga na razdoblje od četiri godine i na koju odluku o imenovanju ravnatelja ustanove je ministar mora, prometa i infrastrukture Oleg Butković dao suglasnost 9. siječnja 2018. Dakle, nije sporno da je tužitelj unutar razdoblja od 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja navedene dužnosti zamjenika gradonačelnika bez prethodne suglasnosti tuženika, iako je u vrijeme obnašanja dužnosti zamjenika gradonačelnika Grada Opatije postojao poslovni odnos između Grada Opatije i navedene ustanove, počinio povredu članka 20. stavka 1. Zakona u svezi s člankom 20. stavkom 4. Zakona, jer je u konkretnom slučaju zasnovao radni odnos u ustanovi Županijska lučka uprava Opatija – Lovran – Mošćenička Draga unutar razdoblja od 12 mjeseci od dana prestanka obnašanja navedene dužnosti, a koja ustanova je u vrijeme kada je dužnosnik obnašao dužnost zamjenika gradonačelnika Grada Opatije od 2013. do 2017. bila u poslovnom odnosu s Gradom Opatijom i to bez suglasnosti Povjerenstva.

U svezi s tim valja ukazati tužitelju, da odredba članka 20. stavka 1. Zakona ograničava dužnosnike u stupanju u radni odnos kod pravne osobe koja je za vrijeme obnašanja mandata dužnosnika bila u poslovnom odnosu s tijelom u kojem je obnašala dužnost, dok odredba članka 20. stavka 4. Zakona propisuje iznimku od istog ograničenja, ako Povjerenstvo izda suglasnost na zasnivanje radnog odnosa pod uvjetom da iz njegova zasnivanja ne proizlazi sukob interesa.

Iz osporavane Odluke tuženika je razvidno da je tuženik u konkretnom slučaju utvrdio propust tužitelja da podnese zahtjev za suglasnost za zasnivanje navedenog radnog odnosa u Lučkoj upravi u situaciji postojanja predmetnog poslovnog odnosa i upravo se u tome sastoji povreda odredaba Zakona koju je počinio tužitelj te tuženik nije utvrđivao da bi tužitelj zasnivanjem radnog odnosa kod navedene pravne osobe bio u sukobu interesa, jer nije bio u prilici utvrđivati, budući da tužitelj to od njega nije niti zatražio, iako je bio dužan to učiniti. Stoga se ukazuje tužitelju, da je isti podnio zahtjev tuženiku za dobivanje suglasnosti za zasnivanje navedenog radnog odnosa, tuženik bi zatražio očitovanje i dokumentaciju od Grada Opatije, po potrebi i ustanove u kojoj se tužitelj namjerava zaposliti, pa bi ocjenom okolnosti koje se odnose na doprinos i ulogu dužnosnika u nastanku poslovnog odnosa između Grada Opatije i ustanove Županijske lučke uprave Opatija – Lovran – Mošćenička Draga, dao ili uskratio suglasnost na stupanje u navedeni radni odnos.

Iz izreke osporavane Odluke razvidno je utvrđenje da je tužitelj postupio suprotno članku 20. stavcima 1. i 4. Zakona, jer je tužitelj sklopio ugovor o radu bez suglasnosti tuženika kao nadležnog tijela koje prema odredbama Zakona daje navedenu suglasnost te nije bilo potrebno utvrđivati bilo kakav sukob interesa kao konstitutivni element povrede.

Naime, gore navedenim Zakonom, dužnosnicima je jasno i nedvosmisleno propisana načelna zabrana zasnivanja radnog odnosa nakon prestanka obnašanja dužnosti kod onih subjekata koji su bili u poslovnom odnosu s tijelom u kojem je dužnosnik obnašao dužnost ali i zakonska iznimka od te zabrane, te tijelo koje je to ovlašteno prosuđivati iznimke i dati suglasnost, a dužnosnici su po stupanju na dužnost, dužni upoznati se s tom zakonskom odredbom kao propisom kojim u obnašanju dužnosti nameće stanovita ograničenja te su je dužni pridržavati se.

Na navode tužitelja iz tužbe kojima ističe da je ustanova u kojoj se zaposlio neprofitna te da ga je imenovalo Upravno vijeće u novom sastavu, kao i da tužitelj nije donosio odluke vezane za financiranje ustanove odnosno za nastanak poslovnog odnosa, ukazuje se tužitelju da bi sve te okolnosti tuženik razmatrao u postupku davanja prethodne suglasnosti kada bi utvrđivao eventualni sukob interesa, a što propustom tužitelja nije bio u mogućnosti učiniti pa su irelevantni navodi tužitelja iz tužbe kojim se poziva na usmeno mišljenje bivših članova Povjerenstva koje je uslijedilo povodom traženja tužitelja, pri čemu da su navedeni bivši članovi tužitelju izrekli svoj stav kako se ne radi o sukobu interesa koji bi protekao iz zasnivanja predmetnog radnog odnosa. Kako tuženik niti nije bio u mogućnosti isto utvrđivati, jer tužitelj nije to niti zatražio od tuženika, to se tužbeni navodi u navedenom pravcu ukazuju u potpunosti neosnovanim, dok tužiteljev navod da se prethodnom usmeno konzultirao s bivšim članovima Povjerenstva, upućuju na to da je tužitelj bio upoznat s postojanjem predmetnog poslovnog odnosa, kao i da je bio u eventualnoj dvojbi mogućeg sukoba interesa ali ipak nije zatražio suglasnost u smislu članka 20. stavka 4. Zakona.

Na navode tužitelj iz tužbe kojima ističe da je natječaj za radno mjesto ravnatelja bio otvoren svega 10 dana pa da nije imao dovoljno vremena za traženje mišljenja od tuženika, ukazuje se tužitelju da tuženik povodom zahtjeva za davanje suglasnosti postupa žurno i da je navedeno razdoblje dovoljno kako bi se prikupila sva potrebna dokumentacija i ocijenila zakonska dopuštenost zapošljavanja, odnosno da je to razdoblje dovoljno za davanje ili uskratku suglasnosti, a osim toga tužitelj se mogao javiti na natječaj u tom roku i nakon toga zatražiti suglasnost tuženika, jer sigurno u razdoblju od podnošenja zahtjeva do donošenja odluke tuženika ne bi još bilo odlučeno o izboru kandidata.

Slijedom svega navedenog, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Kako je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja, to tužitelj nema pravo niti na nadoknadu troška upravnog spora sukladno članku 79. ZUS-a pa je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

U Rijeci 27. kolovoza 2020.

S u t k i n j a

Marija Renner Jakovljević, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri (3) primjerka, za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Dostaviti:

- opunomoćenicima tužitelja, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Vojko Braut i Petar Petrinić u Rijeci, Ivana Grohovca 1
- tuženom Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5

Za točnost opravka - ovlaštena službenica
Marijana Andrijević